

# პანიუმი — რიცხვი ოცდაორი

2023 წლის 31 დეკემბერი

Jeff Pippenger

2026-03-12

2023 წლის 31 დეკემბრის შემდეგ, იუდას ტომის ლომი განსაზღვრული თანამიმდევრობით ხსნის წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებებს. ეს რიგი ადვილად შეიძლება დადგინდეს Future for America-ს ვებგვერდზე გამოქვეყნებული სტატიების გადახედვით. ბოლო თვეების განმავლობაში გახსნილი ჭეშმარიტებები მრავალრიცხოვანია და ღრმა მნიშვნელობისა! ეს რიგი შემთხვევითი არ არის; იგი მიზანმიმართულია. ეს თანამიმდევრობა აშკარად მიუთითებს მიზანმიმართულ, თანმიმდევრულ პროცესზე, რომელსაც ქრისტე, როგორც იუდას ტომის ლომი, აღასრულებს, როდესაც ეკლესიისთვის და შემდგომ ამისა სამყაროსთვის საბოლოო გამოცდის უწყებებს ხსნის. გამოცხადების წიგნში იუდას ტომის ლომი იღებს შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილ წიგნს და ბეჭდებს ხსნის სათითაოდ — თანმიმდევრობით.

## გამოცხადება მათი წესრიგის თანახმად

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა ქუხილმა თავიანთი ხმები გამოსცეს, იოანეს ეძლევა მითითება, როგორც დანიელს მცირე წიგნის შესახებ: „დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა.“ ეს შეეხება მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი წესრიგით გამოცხადდება. დანიელი დადგება თავის წილში დღეთა დასასრულს. იოანე ხედავს მცირე წიგნს გახსნილს. მაშინ დანიელის წინასწარმეტყველებებს თავიანთი სათანადო ადგილი უჭირავთ პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებებში, რომლებიც უნდა ეუწყოს წუთისოფელს. მცირე წიგნის გახსნა იყო ჟამთან დაკავშირებული უწყება.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთია. ერთი არის წინასწარმეტყველება, მეორე — გამოცხადება; ერთი — დაბეჭდილი წიგნი, მეორე — გახსნილი წიგნი. იოანემ მოისმინა საიდუმლოებანი, რომელთაც ქუხილნი წარმოთქვამდნენ, მაგრამ მას ებრძანა, არ დაეწერა ისინი.

„იოანესთვის მინიჭებული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდი ქუხილის მიერ გამოიხატა, იყო იმ მოვლენათა წარმოჩენა, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებათა ქვეშ უნდა მომხდარიყო. ხალხისთვის უმჯობესი არ იყო ამ საგანთა ცოდნა, რადგან მათი რწმენა აუცილებლად უნდა გამოცდილიყო. ღვთის განგებულების წესრიგში უნდა გამოცხადებულიყო უწმინდესად საოცარი და წინწასული ჭეშმარიტებანი. პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებანი უნდა ქადაგებულიყო, მაგრამ ვიდრე ამ უწყებანი თავიანთ განსაკუთრებულ საქმეს აღასრულებდნენ, შემდგომი ნათელი არ უნდა გამოცხადებულიყო. ეს წარმოდგენილია ანგელოზით, რომელიც ერთი ფეხით ზღვაზე დგას და უწმინდესად საზეიმო ფიცით აცხადებს, რომ დრო აღარ იქნება.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

„შვიდი ქუხილის“ საბოლოო გამოცხადება გაიხსნა 2023 წლის შემდეგ, და გამოავლინა, რომ „შვიდი ქუხილი“ წარმოადგენს პირველ ალფა-გაცრუებას უკანასკნელ ომეგა-გაცრუებამდე. იოანეს არ მიეცა ნება, განესაზღვრა შვიდი ქუხილი, რადგან „შვიდი ქუხილის“ გამოცხადება არ იყო ისტორიის ერთჯერადი აღსრულება, არამედ იმ „მოვლენათა მოხაზულობის“ ილუსტრაცია, რომელიც მილერიტულ ისტორიაში მოხდა და რომელიც კვლავ უნდა მომხდარიყო უკანასკნელ დღეებში. სრულყოფილი აღსრულება ნაჩვენებია იყო, რათა განემარტა 2020 წლის 18 ივლისიდან მოახლოებულ საკვირაო კანონამდე არსებული ისტორია. ლომმა გახსნა ის ნათელი, რათა გაენათებინა ას ორმოცდაოთხი ათასის ტაძრის აღმართვის ისტორია.

მილერიტა ისტორიაში „შვიდი ქუხილი“ აღნიშნავდა 1798 წლიდან 1844 წლამდე პერიოდს, როდესაც მილერიტები წარმოადგენდნენ „უაღრესად საოცარ და წინწასულ ჭეშმარიტებებს“. მათთვის დაკისრებული საქმის აღსრულებისას მილერიტები გამოიცადნენ. მათ სრულად არ ესმოდათ ის უწყება, რომელსაც ქადაგებდნენ, ან ის ისტორია, რომელსაც აღასრულებდნენ. ჭეშმარიტებები, რომელთაც ისინი ქადაგებდნენ, იყო ის, რასაც და უაიტი განსაზღვრავს, როგორც „წინწასულ ჭეშმარიტებებს“, რომელთა გაგებაც არ უნდა მომხდარიყო მანამდე, ვიდრე პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებებს თავიანთი საქმე არ აღესრულებინათ.

როდესაც „შვიდი ქუხილი“ თავის სრულყოფილ აღსრულებას მიაღწევს, ის „მომავალი მოვლენები“ წარმოდგენილია გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის უწყებებით დანიელის წიგნთან ერთად. ას ორმოცდაოთხი ათასის საქმე, რომელიც წარმოდგენილია „შვიდი ქუხილის“ „მომავალი მოვლენებით“, არის დანიელის წიგნის სამი ანგელოზის უწყებებთან შეერთება.

„უფალი მზად არის, დასაჯოს წუთისოფელი მისი ურჯულოების გამო. იგი მზად არის, დასაჯოს რელიგიური გაერთიანებანი მათთვის მიცემული ნათლისა და ჭეშმარიტების უარყოფის გამო. დიდი უწყება, რომელიც აერთიანებს პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებებს, უნდა ეუწყოს წუთისოფელს. ეს უნდა იყოს ჩვენი საქმის მთავარი ტვირთი.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

2023 წლის 31 დეკემბრიდან იუდას ტომის ლომი განსაზღვრული „წესრიგის“ მიხედვით ხსნის წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებებს.

## მილერიტების ისტორია

„ახლაც არიან ცოცხალნი ისეთნი, რომელთაც, დანიელისა და იოანეს წინასწარმეტყველებათა შესწავლისას, ღმერთისაგან დიდი ნათელი მიიღეს, როდესაც გადიოდნენ იმ ნიადაგს, სადაც განსაკუთრებული წინასწარმეტყველებანი თავიანთი თანმიმდევრობის მიხედვით აღსრულების პროცესში იყო. მათ ხალხს დროის უწყება აუწყეს. ჭეშმარიტება ისე მკაფიოდ გამობრწყინდა, როგორც მზე შუადღის ჟამს. ხალხის წინაშე იქნა წარმოდგენილი ისტორიული მოვლენები, რომელნიც წინასწარმეტყველების უშუალო აღსრულებას აჩვენებდნენ, და ნათლად გამოჩნდა, რომ წინასწარმეტყველება იყო ამ ქვეყნის ისტორიის დასასრულამდე

მიმყვანი მოვლენების სახეობრივი მოხაზულობა.“ Selected Messages, book 2, 101, 102.

„წესრიგი“, რომლითაც ქრისტე შუალამის ძახილის გზავნილს ხსნიდა, წარმოადგენს „ისტორიულ მოვლენებს“, რომლებიც აჩვენებს „წინასწარმეტყველების პირდაპირ აღსრულებას“, რაც გამოცდის ვადის დახურვამდე მიჰყავს. უკანასკნელ დღეებში წინასწარმეტყველების პირდაპირი აღსრულება არ არის დროზე დაფუძნებული წინასწარმეტყველებების გამოცხადება, მაგრამ პალმონი კვლავ იყენებს რიცხვებს, რათა წინასწარმეტყველების პირდაპირი აღსრულებები ამოიცნოს. დრო აღარ არის, და თუმცა მილერიტებმა თავიანთ თაობას „დროის უწყება“ მიუტანეს, მესამე ანგელოზის უწყება „დროზე“ უფრო ძლიერია.

„უფალმა მიჩვენა, რომ მესამე ანგელოზის უწყება უნდა გავრცელდეს და გამოეცხადოს უფლის გაფანტულ შვილებს, და რომ იგი არ უნდა იქნეს დროებაზე ჩამოკიდებული; რადგან დრო აღარასოდეს იქნება კვლავ გამოცდა. მე ვიხილე, რომ ზოგიერთნი ცრუ აღგზნებას იღებდნენ დროის ქადაგებიდან წარმოშობილს; რომ მესამე ანგელოზის უწყება უფრო ძლიერი იყო, ვიდრე დრო შეიძლება ყოფილიყო. მე ვიხილე, რომ ეს უწყება საკუთარი საძირკვლის ქვეშ შეიძლება იდგეს, და რომ მას გასაძლიერებლად დრო არ სჭირდება, და რომ იგი წავა ძლევამოსილი ძალით, აღასრულებს თავის საქმეს და სიმართლით მოკლედ დასრულდება.“ Experience and Views, 48.

წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტებების ბეჭდების მოხსნის თანმიმდევრული „წესრიგი“ მიუთითებს პროგრესულ ისტორიაზე, მაგრამ იგი ამავე დროს მიუთითებს გზავნილის განვითარებაზეც. წარმოდგენილი ისტორიის „წესრიგის“ გაცნობიერებაც და ასევე იმ კვალის შეცნობაც, თუ როგორ ხსნის იუდას ტომის ლომი გზავნილის ბეჭდებს 31 დეკემბრიდან, ორივე ცხოვნებისთვის აუცილებელია გასაგებად. 2023 წლის ივლისში უდაბნოში ხმამ დაიწყო გზის მომზადება 2023 წლის 31 დეკემბრის ბეჭდების მოხსნისთვის. შემდეგ იუდას ტომის ლომმა გახსნა გამოცხადების პირველი თავი.

## სხვა არაფერი

„გამოცხადებაში თავიანთი თანმიმდევრობის მიხედვით მოცემულმა საზეიმო უწყებებმა ღვთის ხალხის გონებაში პირველი ადგილი უნდა დაიკავოს. არაფერს სხვას არ უნდა მიეცეს ნება, რომ ჩვენი ყურადღება მიიპყროს.“ მოწმობანი, ტომი 8, 301, 302.

სტატიები, რომლებიც 2023 წელს დაიწყო, უნდა „იკავებდეს პირველ ადგილს ღვთის ხალხის გონებაში.“

„ყოველივე, რაც ღმერთმა წინასწარმეტყველურ ისტორიაში წარსულში აღსასრულებლად განსაზღვრა, აღსრულდა, და ყოველივე, რაც ჯერ კიდევ უნდა მოვიდეს თავისი წესრიგის თანახმად, მოვა. დანიელი, ღვთის წინასწარმეტყველი, თავის ადგილზე დგას. იოანეც თავის ადგილზე დგას. გამოცხადებაში იუდას ტომის ლომმა წინასწარმეტყველების შემსწავლელთათვის გახსნა დანიელის წიგნი, და ამგვარად დანიელი თავის ადგილზე დგას. იგი ატარებს თავის მოწმობას — იმას, რაც უფალმა მას ხილვაში გაუცხადა იმ დიდ და საზეიმო მოვლენათა შესახებ,

რომლებიც ჩვენ უნდა ვიცოდეთ, როცა მათი აღსრულების თვით ზღურბლზე ვდგავართ.“

„ისტორიასა და წინასწარმეტყველებაში ღვთის სიტყვა ასახავს ხანგრძლივ, უწყვეტ ბრძოლას ჭეშმარიტებასა და სიცრუეს შორის. ეს ბრძოლა ჯერ კიდევ გრძელდება. რაც ერთხელ იყო, კვლავ განმეორდება.“ Selected Messages, წიგნი 2, 109.

## ოცდაათი

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლის უწყება 1996 წელს გაიხსნა და ფორმალიზდა. ოცდაათი წლის შემდეგ, იმავე მუხლის დაფარული ისტორია ახლა იხსნება შუალამის ღალადის უწყების ფორმალიზებასთან კავშირში — უწყებისა, რომელიც შედგება ისლამის შესახებ შესწორებული გარეგანი წინასწარმეტყველური განსაზღვრისაგან, შუალამის ღალადის შესწორებულ შინაგან უწყებასთან ერთად. შუალამის ღალადის უწყება ქადაგდება მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონის წინ, რადგან იგავში კარი სწორედ საკვირაო კანონზე იხურება.

## პეტრე

ეს პეტრეს ათავსებს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორიაში. პეტრეს ჰქონდა უწყება, რომელიც მან ზემო ოთახში გამოაცხადა, და უწყება, რომელიც მან ტაძარში გამოაცხადა. ზემო ოთახის უწყება არის იგავის შუალამის ძახილი, ხოლო ტაძრის უწყება — მესამე ანგელოზის ხმამაღალი ძახილი. იმისათვის, რომ პეტრეს გამოეცხადებინა შუალამის ძახილის ზემო ოთახის უწყება, პეტრეს უწყება თავდაპირველად უნდა შესწორებულიყო და ფორმალიზებულიყო. შესწორება და ფორმალიზება სრულდება იმ წინასწარმეტყველური ხაზების შეკრებით, რომელთაც იუდას ტომის ლომი 2023 წლის 31 დეკემბრიდან გამოავლენდა.

საქმე ახლა შუალამის ღალადის უწყების ფორმალიზებას ეხება. უწყების ფორმალიზება წინასწარ იყო ტიპიფიცირებული უილიამ მილერის მიერ 1831 წელს და ჟურნალ \*The Time of the End\*-ის მიერ 1996 წელს. უწყების შესწორება, რომელმაც 2020 წლის 18 ივლისს პირველი იმედგაცრუება წარმოშვა, ტიპიფიცირებული იყო როგორც ჯოსაია ლიჩის, ისე სამუელ სნოუს მიერ. საქმემ, რომელიც თითოეულმა მათგანმა შეასრულა, „გამოიწვია“ ის „შედეგი“, რომელიც მოჰყვა 1840 წლის 11 აგვისტოს შემდგომ პერიოდს და მეშვიდე თვის მოძრაობის შემდგომ პერიოდს. 1840 წელს უწყება მიიტანეს მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურზე, ხოლო 1844 წელს შუალამის ღალადის უწყებამ შეერთებული შტატების აღმოსავლეთ სანაპიროს მოქცევის ტალღასავით გადაუარა. ადამიანთა საქმემ „გამოიწვია“ სულიწმიდის გადმოღვრის „შედეგი“. 1840 წელი წავიდა სამყაროსთან, რომელიც ზღვით არის წარმოდგენილი, ხოლო 1844 წელი — შეერთებულ შტატებთან, რომელიც მიწით არის წარმოდგენილი. 1840 წლის სიმბოლო იყო ქრისტე, რომელიც გამოცხადების მეათე თავში მიწასა და ზღვაზე დგას; და სწორედ ეს თავი განსაზღვრავს 1840 წლიდან 1844 წლამდე ისტორიას და წარმოაჩენს ქრისტეს, რომელიც მიწასა და ზღვაზე დგას.

1840 და 1844 წლებში წინასწარმეტყველების შესწორება ორივე შემთხვევაში დროის მხრივ წინ წაწევა იყო, სრულყოფილ თარიღამდე. ერთი ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველება იყო, ხოლო მეორე — ათი ქალწულის იგავის წინასწარმეტყველება. ერთი გარეგანი იყო, მეორე კი — შინაგანი. 1844 წელი ასევე მოიცავდა საწმიდარის არასწორი გაგების შეცდომას. იყო თუ არა საწმიდარი დედამიწა, თუ იგი ზეციური საწმიდარი იყო? ეს გაუგებრობა საწმიდარის უბრალო განმარტებაზე ბევრად ღრმა იყო, რადგან იგი ასევე წარმოადგენდა გამოცდას იმისა, გაჰყვებოდა თუ არა სული ქრისტეს წმიდა ადგილიდან უწმიდეს ადგილამდე.

„ვიხილე, რომ მამა ტახტიდან აღდგა და ცეცხლოვან ეტლში ავიდა წმიდათაწმიდაში, ფარდის შიგნით, და იქ დაჯდა. შემდეგ იესო აღდგა ტახტიდან, და უმეტესობა მათგანისა, ვინც თავყვანსაცემად იყო დახრილი, მასთან ერთად აღდგა. ვერ დავინახე, რომ იესოსგან სინათლის თუნდაც ერთი სხივი გადასულიყო დაუდევარ სიმრავლეზე მას შემდეგ, რაც იგი აღდგა, და ისინი სრულ სიბნელებში დარჩნენ. ისინი, ვინც იესოს აღდგომისას აღდგნენ, თვალს არ აცილებდნენ მას, როცა მან ტახტი დატოვა და ისინი მცირე მანძილით წაიყვანა. შემდეგ მან აღმართა თავისი მარჯვენა ხელი, და ჩვენ მოვისმინეთ მისი ტკბილი ხმა, რომელიც ამბობდა: „აქ დაელოდეთ; მე მივდივარ ჩემს მამასთან, რათა მივიღო სასუფეველი; შეინახეთ თქვენი სამოსი უმწიკვლოდ, და მალე ქორწილიდან დავბრუნდები და ჩემთან მივიღებთ“. შემდეგ ღრუბლოვანი ეტლი, რომლის ბორბლებიც ცეცხლის ალს ჰგავდა და რომელსაც ანგელოზები ერტყნენ გარს, მოვიდა იქ, სადაც იესო იყო. იგი ეტლში შევიდა და აყვანილ იქნა წმიდათაწმიდაში, სადაც მამა იჯდა. იქ ვიხილე იესო, დიდი მღვდელმთავარი, რომელიც მამის წინ იდგა. მისი სამოსის კალთაზე იყო ზარი და ბროწეული, ზარი და ბროწეული. ისინი, ვინც იესოსთან ერთად აღდგნენ, თავიანთ რწმენას მისკენ აღავლენდნენ წმიდათაწმიდაში და ლოცულობდნენ: „მამაო ჩემო, მოგვეცი შენი სული“. მაშინ იესო მათზე მოაბერავდა სულიწმიდას. იმ სუნთქვაში იყო ნათელი, ძალა და დიდი სიყვარული, სიხარული და მშვიდობა.“

„მე მოვბრუნდი, რათა შემეხედა იმ დასისტვის, რომელიც ჯერ კიდევ ტახტის წინაშე თავდახრილი იდგა; მათ არ იცოდნენ, რომ იესო იქიდან წასულიყო. სატანა თითქოს ტახტთან იდგა და ცდილობდა, ღვთის საქმე განეგრძო. მე ვიხილე, როგორ აღაპყრეს მათ მზერა ტახტისკენ და ილოცეს: „მამაო, მოგვეცი შენი სული.“ მაშინ სატანა მათზე შთაბერავდა არაწმიდა ზემოქმედებას; მასში იყო ნათელი და დიდი ძალა, მაგრამ არ იყო ტკბილი სიყვარული, სიხარული და მშვიდობა. სატანის მიზანი იყო, რომ ისინი მოტყუებულ მდგომარეობაში დაეტოვებინა და ღვთის შვილები უკან მიეზიდა და მოეტყუებინა.“ Early Writings, 55, 56.

საწმიდარი იქნა მიჩნეული იმ „გასაღებად“, რომელმაც განმარტა ყველა ის გაუგებრობა, რომელიც წარმოშობილი იყო საწმიდარის არასწორი გაგებით. იგი იყო ის „გასაღები“, რომელმაც ახსნა იმედგაცრუება. უკანასკნელ დღეებში „გასაღები“ არის იმედგაცრუება, რომელიც განმარტავს ტაძრის გაუგებრობას.

1844 წლის 22 ოქტომბრიდან „დრო აღარ არის“, და 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუების შეცდომა ახლა უნდა გასწორდეს, მაგრამ არა დროის თვალსაზრისით,

რადგან დრო აღარ არის.

და ანგელოზმა, რომელიც ვიხილე ზღვისა და მიწის ზედა მდგომარე, აღაპყრო ხელი თავისი ცისკენ, და დაიფიცა მის მიერ, რომელიც ცოცხლობს უკუნითი უკუნისამდე, რომელმაც შექმნა ცა და მასში არსებული ყოველივე, მიწა და მასში არსებული ყოველივე, ზღვა და მასში არსებული ყოველივე, რომ ჟამი აღარ იქნება; არამედ მეშვიდე ანგელოზის ხმის დღეებში, როდესაც იგი დაიწყებს ბუკისცემას, აღსრულდება ღვთის საიდუმლო, როგორც აუწყა მან თავის მონებს, წინასწარმეტყველებს. გამოცხადება 10:5-7.

წინასწარმეტყველების ადგილი, რომელიც უნდა გასწორდეს, არის ნეშვილი, ტენესი, და ეს ადგილი ვერ შეიცვლება, რადგან იგი განსაზღვრულია არა Future for America-ს მიერ, არამედ ელენ უაითის მიერ, ხოლო წინასწარმეტყველების სული არასოდეს ცდება.

„როცა ნეშვილში ვიყავი, ხალხს ვესაუბრებოდი, და ღამის ჟამს უზარმაზარი ცეცხლის ბურთი ჩამოვიდა პირდაპირ ზეციდან და ნეშვილზე დაეშვა. იმ ბურთიდან ისრებივით გამოდიოდა ალი; სახლები იწვოდა; სახლები ირყეოდა და ეცემოდა. ზოგი ჩვენი ხალხიდან იქ იდგა. „ეს სწორედ ისეა, როგორც მოველოდით,“ თქვეს მათ, „ამას ველოდით.“ სხვები ხელებს იმტვრევდნენ ტანჯვით და ღმერთს შეწყალებას შესთხოვდნენ. „თქვენ ეს იცოდით,“ ამბობდნენ ისინი, „იცოდით, რომ ეს მოდიოდა, და არც ერთი სიტყვა არ თქვით ჩვენს გასაფრთხილებლად!“ ისე ჩანდა, თითქოს თითქმის დაფლითავდნენ მათ, იმის გაფიქრებაზეც კი, რომ მათთვის არასოდეს ეთქვათ და არავითარი გაფრთხილება არ მიეცათ.“ Manuscript 188, 1905.

ნაშვილზე ჩამოვარდნილი ცეცხლის ბურთების შინაგანი საკითხი ის არის, რომ იგი ამხელს: ლაოდიკეელი მეშვიდე დღის ადვენტიზმი ნაშვილის გამაფრთხილებელ ცნობას იცნობდა, მაგრამ დუმილი შეინარჩუნა. ეს არის წინასწარმეტყველური ისტორიის ის წერტილი, სადაც შუაღამის ძახილის ცნობის „სირცხვილი“ ან „სიხარული“ ცხადდება. ეს არის ის მომენტი, როდესაც ისინი, რომელნიც ნიშანდად უნდა იქცნენ, იწყებენ ამაღლებას და გამორჩევას მათგან განსხვავებით, რომელნიც შემდეგ სირცხვილში ცვივიან იმქვეყნიურ ადამიანთა მიერ, რომლებიც აღმფოთებულნი და განრისხებულნი არიან, რადგან ლაოდიკეელმა მეშვიდე დღის ადვენტიზმმა ნაშვილის შესახებ არავითარი გაფრთხილება არ გასცა. სწორედ ესავე წინასწარმეტყველური განსხვავება იყო წარმოდგენილი ქარმელის მთაზე ელიასა და ბაალის წინასწარმეტყველებს შორის, და მილერიტული ისტორიის მეორე ანგელოზის ისტორიაში, როდესაც პროტესტანტები განდგომილ პროტესტანტებად გადაიქცნენ და დაიწყეს თავიანთი როლი, როგორც ცრუ წინასწარმეტყველმა, და გახდნენ რომის ასულები. 1989 წელს პოლიტიკურმა რქამ რეიგანის მეშვეობით ზუსტად იგივე გააკეთა, ოღონდ რეიგანი რომის ასულები არ გამხდარა; იგი გახდა ახაბი და პირველი ქლოდვიგი, რომის საყვარლები.

„მე წარმომიდგა ერთი ხილვა. ეს იყო შაბათის წინა ღამე. სწორედ მაშინ წარმომიდგა ის ხილვა. ფანჯრიდან გავიხედე, და იქ იყო უზარმაზარი ცეცხლის ბურთი,

რომელიც ზეციდან ჩამოვიდა, და დაეცა იქ, სადაც ისინი სვეტებიან შენობებს აშენებდნენ; განსაკუთრებით სვეტები წარმომიდგა მე. და ისე ჩანდა, თითქოს ის ბურთი პირდაპირ შენობას დაატყდა და შემუსრა იგი; და მათ დაინახეს, რომ იგი იტოტებოდა, იტოტებოდა, ფართოვდებოდა, და მათ დაიწყეს ღაღადი, გლოვა და გლოვა, და ხელების მტვრევა; და მეგონა, ზოგიერთი ჩვენი ხალხი იქვე იდგა და ამბობდა: „ჰოდა, ეს სწორედ ის არის, რასაც ველოდით; ეს სწორედ ის არის, რაზეც ვსაუბრობდით; ეს სწორედ ის არის, რაზეც ვსაუბრობდით.“ „თქვენ ეს იცოდით?“ — უთხრა ხალხმა. „თქვენ ეს იცოდით და არასოდეს გვითხარით ამის შესახებ?“ — მეგონა, ისეთი ტანჯვა იყო მათ სახეზე, ისეთი ტანჯვა მათ შესახედაობაში.“<sup>44</sup> ხელნაწერი 152; 1904.

2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუება არის ის „გასაღები“, რომლითაც უნდა განისაზღვროს ტაძარი, რომელიც დროშად უნდა აღიმართოს. ადვენტისტთა ორ კლასად გამოიჯვნა ბიბლიური წინასწარმეტყველების უმნიშვნელოვანესი თემაა. იერემიამ უარი თქვა „მქირდავთა საკრებულოსთან“ შეერთებაზე, ხოლო სმირნისა და ფილადელფიის ეკლესიები დაპირისპირებული იყვნენ სატანის სინაგოგასთან, რომელნიც ამბობდნენ, რომ იუდეველები იყვნენ, მაგრამ არ იყვნენ. ორ კლასად გამოიჯვნა მათ შორის, ვინც თავს ადვენტისტად აღიარებს, გამოიხატება იმ მეთოდოლოგიით, რომელსაც ისინი ბიბლიის შესწავლისთვის იყენებენ. ეს არის განსხვავება ჭეშმარიტ განათლებასა და „უმაღლეს განათლებას, ასე წოდებულს“ შორის, როგორც ამას და უაიტი უწოდებს.

ნეშვილი ცნობილია როგორც „სამხრეთის ათენი“, ხოლო ნეშვილში საბერძნეთის ყველაზე სახელგანთქმული წარმომადგენელი ნაგებობა არის პართენონი სენტენიალ პარკში, რომელიც 1897 წელს აშენდა როგორც ძველი ბერძნული პართენონის სრული მასშტაბის ასლი. იგი აშენდა 1796 წელს ტენესის შტატად მიღების ასწლეულის აღსანიშნავად და განზრახული იყო, რომ ზეიმის შემდეგ დაენგრიათ. ამის ნაცვლად, 1903 წელს ეს მიწა პარკად გადაიქცა, ხოლო პართენონი 1920 წლიდან 1931 წლამდე მუდმივ ნაგებობად ხელახლა აიგო.

სახელწოდება „პართენონი“ მომდინარეობს ბერძნული სიტყვიდან parthénos, რაც ნიშნავს „ქალწულს“ ან „ქალწულ ქალს“ და მიუთითებს ათენაზე მისი, როგორც შეურყვნელი, ბრძენი და მებრძოლი სიბრძნის, სტრატეგიის, ხელოვნებების, ხელოსნობისა და ცივილიზაციის ქალღმერთის სახით. აგებული ძვ. წ. 447–432 წლებში ათენის აკროპოლისზე, იგი იტევდა მოქანდაკე ფიდიასის მიერ შექმნილ ათენას უზარმაზარ ქრიზელეფანტინურ (ოქროსა და სპილოს ძვლის) ქანდაკებას — ფაქტობრივად, მის „სახლს“ ანუ ღვთაებრივ სავანეს წარმოადგენდა, სადაც სწამდათ, რომ იგი მკვიდრობდა.

დასავლური საგანმანათლებლო სისტემის აქცენტი ფართო ცოდნაზე, კრიტიკულ კვლევაზე, სამოქალაქო ცხოვრებისათვის მომზადებასა და თავისუფალი ხელოვნებების ჩარჩოზე საფუძვლიანად არის დაფუძნებული ძველბერძნულ ფილოსოფიასა და პრაქტიკაზე. პლატონის აკადემიის, არისტოტელეს ლიკეონისა თუ ათენური პაიდეიის გარეშე, თანამედროვე სასკოლო განათლება, როგორც ჩვენ იგი

დღეს გვესმის, სრულიად სხვაგვარ სახეს მიიღებდა.

1904 წელს მედისონის სკოლა ნეშვილიდან ცხრა მილის მოშორებით დაარსდა. ელენ უაიტი მედისონის სკოლის თავდაპირველი მმართველი საბჭოს დამფუძნებელი წევრი იყო (ოფიციალურად — ნეშვილის აგრარული და ნორმალური ინსტიტუტი, ხოლო მოგვიანებით ცნობილი როგორც მედისონის კოლეჯი). იგი 1904 წელს, დაარსებისთანავე, დირექტორთა საბჭოს დამფუძნებელ წევრად მსახურობდა. იგი საბჭოს წევრად დარჩა დაახლოებით 1914 წლამდე (მისი 1915 წელს გარდაცვალების წინა წლამდე).

ეს იყო ერთადერთი კოლეჯის ან ინსტიტუციური საბჭო, რომლის წევრობაზეც ან რომელშიც მსახურებაზეც იგი ოდესმე დათანხმდა. მან განზრახ შეზღუდა ასეთი ოფიციალური თანამდებობები სხვა ადვენტისტურ ორგანიზაციებში, მაგრამ მედისონისთვის გამონაკლისი დაუშვა, რადგან იგი შეესაბამებოდა მის საგანმანათლებლო რჩევებს (თვითდაფინანსებული, ფერმაზე დაფუძნებული, მისიონერულ მიზანზე ორიენტირებული მომზადება, რომელიც განსაკუთრებულად უსვამდა ხაზს ბიბლიას, ხელით შრომას და სამხრეთში და მის ფარგლებს გარეთ მსახურებისთვის პრაქტიკულ მომზადებას). ნეშვილიდან დის უაიტის უწყებანი მოვიდა 1904 და 1905 წლებში, იმავე პერიოდში, როდესაც მედისონის სკოლა იწყებდა საქმიანობას, ხოლო პარტენონის გამოფენა მუდმივ პარკში მუდმივ ნაგებობად გარდაიქმნებოდა. ბერძნული განათლებისა და ზეციური განათლების სიმბოლოები, რომლებიც ორივე თავიანთ დასაწყისს აღნიშნავდნენ იმავე ხანმოკლე პერიოდში, სწორედ იმავე დროში, როდესაც ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების ხილვები იქნა მოცემული.

„გასულ ღამეს ჩემს წინაშე ერთი ხილვა წარმოგვიდგა. შესაძლოა, ვერასოდეს ვიგრძნო თავი თავისუფლად, რომ ყოველივე იგი გავამჟღავნო, მაგრამ მცირედს მაინც გავამჟღავნებ.“

„თითქოს ცეცხლის უზარმაზარი ბურთი დაეშვა ქვეყანაზე და შემუსრა დიდი სახლები. აქეთ-იქით ისმოდა შეძახილი: „უფალი მოვიდა! უფალი მოვიდა!“ მრავალნი მოუმზადებელნი იყვნენ მის შესახვედრად, მაგრამ მცირედნი ამბობდნენ: „ადიდეთ უფალი!“

„რატომ ადიდებთ უფალს?“ — იკითხეს მათ, ვისზედაც უეცარი დაღუპვა მოდიოდა.

„რადგან ახლა ვხედავთ იმას, რასაც ვეძებდით.“

„თუ გჯეროდათ, რომ ეს ყოველივე მოიწეოდა, რატომ არ გვითხარით?“ — ასეთი იყო ეს საშინელი პასუხი. „ჩვენ არაფერი ვიცოდით ამ ყოველივის შესახებ. რატომ დაგვტოვეთ უმეცრებაში? კვლავ და კვლავ გვხედავდით; რატომ არ დაგვამყარეთ ნაცნობობა და არ გვაუწყეთ მომავალი სამსჯავროს შესახებ, და რომ ღმერთს უნდა ვემსახუროთ, რათა არ დავიღუპოთ? ახლა კი ჩვენ დაღუპულნი ვართ!“ ხელნაწერი 102, 1904.



ნეშვილის უწყებათა კონტექსტი გეოგრაფიულად იყო განთავსებული ჭეშმარიტი ან ცრუ განათლების სულიერ გარემოში. ისეთი განათლებისა, რომელიც სულს ამზადებს, რომ იყოს ან ცის, ან მიწის მოქალაქე. დას უაითის ნეშვილის ხილვებში ისლამის შესახებ არავითარი მითითება არ არის; მაშ, რა გამართლება ექნებოდა ნეშვილზე ცეცხლოვანი ბურთების ხილვასთან ისლამის დაკავშირებას? როგორ ექნებოდა 2020 წლის ნეშვილის უწყების შესწორება თანხვედრაში ჯოზაია ლიჩისა და სამუელ სნოუს საქმესთან? მათი შესწორებები განხორციელდა მაშინ, როდესაც მათ აღიარეს, რომ სწორედ ისავე მტკიცებულება, რომელმაც პირველი წინასწარმეტყველება წარმოშვა, იყო ის მტკიცებულება, რომელმაც შესწორებული წინასწარმეტყველება დაადასტურა.

ისლამის მტკიცებულება დადგენილი იყო ბევრად უფრო ადრე, ვიდრე იგი ნეშვილის გამაფრთხილებელ უწყებასთან იყო დაკავშირებული. ისლამის უწყება უშუალოდ მიბმულია მესამე ანგელოზის უწყებას. ეს ფაქტი ნაჩვენებია რამდენიმე ბიბლიური მოწმობის საფუძველზე. მესამე ანგელოზის გაფრთხილება წარმოადგენს გაფრთხილებას ჩრდილოეთის მეფის ხელისუფლების ნიშნის შესახებ, ხოლო ისლამის გაფრთხილება წარმოდგენილია აღმოსავლეთის ძეგლ გაფრთხილებით.

მაგრამ აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან მოსული ამბები შეაშფოთებენ მას; ამიტომ გამოვა იგი დიდი მრისხანებით, რათა დალუპოს და სრულიად მოსპოს მრავალნი. დანიელი 11:44.

მესამე ანგელოზი ისტორიაში მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც მეშვიდე საყვირმა დაიწყო ხმობა. მეშვიდე საყვირი აგრეთვე ისლამის მესამე ვაიცაა. 1863 წლის ამბოხებამ მეშვიდე საყვირის ხმობა დაადუმა 9/11-მდე, როდესაც მესამე ანგელოზი ჩამოვიდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავში, იმ დროს, როცა ნიუ-იორკის დიდი შენობები ღვთის ძალის ერთი შეხებით დაემხო.

9/11 იყო ბეჭდვის დროის ალფა, ანუ დასაწყისი, რომელიც სრულდება ომეგით, ანუ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დასასრულით, მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონის დროს.

9/11 არის მხეცის ხატის გამოცდის დროის ალფა შეერთებულ შტატებში, რომელიც სრულდება მხეცის ხატის გამოცდის დროის ომეგაში შეერთებულ შტატებში, რაც ხდება მაშინ, როცა მხეცის ნიშანი შეერთებულ შტატებში აღსრულდება.

9/11 არის ცოცხალთა სამსჯავროს ალფა, ანუ დასაწყისი, მიწის მხეცზე, მის რესპუბლიკურ და პროტესტანტულ რქებთან ერთად, რომელიც სრულდება მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონით.

9/11 არის „უფლის მომზადების დღის“ ალფა, რომელიც მთავრდება უფლის შაბათის დღის შესახებ გამოცდით.

9/11 არის ტაძრის აღმართვის ალფა, რომელიც წარმოდგენილია საძირკვლის ქვაში და სრულდება მაშინ, როდესაც ომეგა, თავკიდური ქვა, ტაძარს დაედება.

9/11 არის მესამე ვაი-ს ალფა შეერთებულ შტატებში, რომელიც სრულდება გამოცხადების მეთერთმეტე თავის მიწისძვრასთან, რაც არის მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონი. იმ მიწისძვრის დროს მესამე ვაი მალე მოვა. ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების ისტორია ხდება მანამდე, ვიდრე გამოსაცდელი ვადა დაიხურება საკვირაო კანონის დროს, მიუხედავად იმით ქადაგებისა, ვინც ლაოდისკეელ ადვენტისტებს განიკითხავს და ამტკიცებს: „ახლა ჩვენ დალუპულნი ვართ.“

იოელის წიგნი და მისი აღსრულება ორმოცდამეათე დღესასწაულზე წარმოსახავს შუალადის ღაღადის უწყების შესახებ დავას, როდესაც ერთი ჯგუფი, რომელსაც არ შეუძლია ცოდნის გამრავლების გაგება, იმათ, ვისაც ესმით, ლოთობაში სდებს ბრალს. ეფრემის ლოთებისა და ბრძენთა დაპირისპირება საკითხია, რომელსაც ღმერთის წინასწარმეტყველური სიტყვა ხშირად ეხება. ჭეშმარიტების ერთი ელემენტი ის არის, რომ ეს უწყება ორსაფეხურიანი უწყებაა, როგორც ეს პეტრემ აჩვენა ზემოთა ქორედში და ამის შემდეგ ტაძარში. იგი წარმოდგენილია იმით, რომ სამსჯავრო იწყება ღმერთის სახლზე და შემდეგ მის გარეთ მყოფთაც მიჰყვება. სამსჯავროს პროცესი ასევე წარმოდგენილია გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ორი ხმით, სადაც პირველი ხმა არის 9/11-იდან საკვირაო კანონამდე, ხოლო შემდეგ მეოთხე მუხლის მეორე ხმა აღნიშნავს საკვირაო კანონს. გვიანი წვიმის ჭეშმარიტი და ცრუ წინასწარმეტყველური უწყების გარჩევა ილუსტრირებულია ელიას მიერ, რომელსაც მალაქია განსაზღვრავს, როგორც იმ ერთს, რომელიც ბრუნდება მაღლის კარის დახურვამდე უშუალოდ წინ.

ქარმელის მთაზე ბრძენთა და უგუნურთა სიმბოლოები იყვნენ „ელია — ბრძენი“ და ბაალის უგუნური წინასწარმეტყველები. ელია არის პეტრე, ხოლო ბაალის წინასწარმეტყველები არიან ეფრემის მთვრალეები. ერთხელ, როდესაც ეს უგუნური მთვრალეები ცეცხლის გარდამოსვლით ბაალის ცრუ წინასწარმეტყველებად გამოცხადდებიან, ხალხი საბოლოოდ პასუხობს: „უფალი — ის არის ღმერთი.“ ლაოდისკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტები ასეთებად ცხადდებიან ნეშვილის წინასწარმეტყველების აღსრულებისას. ისინი, ვინც ადვენტიზმის გარეთ არიან და მაშინ იღვიძებენ უგუნურთა ურწმუნოებისა და უღალატობის შემჩნევით, მხილებისა და შინაგანი დამაჯერებლობის ქვეშ მოექცევიან, მაგრამ მათი გამოცდის ჟამი ჯერ კიდევ არ დასრულებულა. ბრძენი და უგუნური ქალწულების გამოცხადების ილუსტრაცია, რომელიც წარმოდგენილია ნეშვილის გამაფრთხილებელი უწყებით, არის სასაზღვრო ნიშანი ათი ქალწულის იგავის საბოლოო სრულყოფილ აღსრულებაში.

2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუება განსაზღვრავს გზავნილს, რომელიც უნდა გასწორდეს, აგრეთვე — ადვენტიზმის შიგნით მყოფთა გამოვლინებას: მათ, ვისაც ზეთი აქვთ, და მათ, ვისაც არა აქვთ. ისინი, ვისაც აკლდათ ზეთის ის გზავნილი, რომელიც ნეშვილს აფრთხილებს, შემდეგ უპირისპირდებიან მათ, ვინც მართლაც ფლობს ზეთს. იმ ორი კლასიდან, რომელთაც ან აქვთ, ან არა აქვთ გზავნილის ზეთი, ერთმა კლასმა განიცადა იმედგაცრუება, რომელიც მიღერიტთა ისტორიის პირველი იმედგაცრუებით იყო წარმოდგენილი, ხოლო მეორეს ეს გამოცდილება არა აქვს. მიღერიტებით წინასწარსახული იმედგაცრუების გარეშე არ არსებობს არავითარი

მცდარი წინასწარმეტყველების გასასწორებელი შესწორება. ის ფაქტი, რომ 2020 წლის ნეშვილის წინასწარმეტყველება ისლამის ამოცნობას ახდენდა, თანხმობაშია წარუმატებელი გზავნილის იმ ელემენტთან, რომელიც შესწორებას საჭიროებს.

ამის მტკიცებულება იმაში მოიპოვება, რომ ისტორია, რომელშიც ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები ჩნდება, არა მხოლოდ იმით ხასიათდება, რომ იგი შეესაბამება მილერიტების პირველი იმედგაცრუების ისტორიას და ამის შემდგომ გზავნილის შესწორებას, არამედ იმითაც, რომ იგი ხდება იმ ისტორიის ფარგლებში, რომელიც იწყება მესამე ანგელოზის მოსვლით 9/11-ზე, რაც აღნიშნავს მესამე ვაის ისლამის მოსვლას, და რომ ეს ისლამი წინასწარმეტყველურად კვლავ მოდის გამოცხადების მეთერთმეტის საკვირაო კანონის მიწისძვრისას. გზავნილში ისლამის შენარჩუნება, მიუხედავად იმისა, რომ და უაითისგან არ არსებობს არცერთი პირდაპირი მითითება ისლამსა და ნეშვილის გაფრთხილებაზე, ეფუძნება ამ ისტორიის თემას, რომელიც არის ისლამი.

სერიის, სახელწოდებით „დანიელის წიგნი“, ასორმოდამეცამეტე სტატიაში ჩვენ განვსაზღვრეთ, რომ ბალაამისა და სახედრის მოწმობასთან თანხმობით ისლამს, რომელიც სახედრითაა წარმოდგენილი, 9/11-დან კვირის კანონის დრომდე არსებულ ისტორიაში შეერთებულ შტატებთან სამი ძირითადი ურთიერთქმედება ექნებოდა. ჩვენ 9/11 პირველი მოვლენად განვსაზღვრეთ, შემდეგ კი 2022 წლის 7 ოქტომბერი — მეორედ. აღვნიშნეთ, რომ პირველი თავდასხმა მიმართული იყო სულიერ დიდებულ ქვეყანაზე, ხოლო მეორე თავდასხმა — ისრაელის სიტყვასიტყვით დიდებულ ქვეყანაზე, და რომ მესამე თავდასხმა იქნება თავდასხმა კვირის კანონის მიწისძვრის დროს. ჩვენ მივუთითეთ, რომ ბალაამის ისტორია ამ წინასწარმეტყველურ დონეზე ჭეშმარიტების ნიშანს ატარებდა, რადგან პირველი და უკანასკნელი თავდასხმა მიმართული იყო სულიერ დიდებულ ქვეყანაზე, ხოლო შუა თავდასხმა — სიტყვასიტყვით დიდებულ ქვეყანაზე, რაც აჯანყების სიმბოლოა. ახლა ვხედავთ, რომ მეოთხე დარტყმა, რომელიც აღნიშნავს შუაღამის ღაღადის უწყების დასაწყისს, სულიერ დიდებულ ქვეყანაში მოხდება, როდესაც ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები აღსრულდება. ეს ნიშნავს, რომ ბალაამისა და მისი სახედრის მეორე დარტყმა ორმაგია: ამ ორ დარტყმას შორის პირველი სიტყვასიტყვით დიდებულ ქვეყანაზეა, ხოლო მეორე — სულიერ დიდებულ ქვეყანაზე.

სტატიამ წარმოადგინა არასრული ჭეშმარიტება, რომელიც იუდას ტომის ლომმა ახლა გამოავლინა, როგორც ნეშვილის ცეცხლოვან ბურთებთან ისლამის წინასწარმეტყველური კავშირის კიდევ ერთი მოწმობა. კიდევ ერთი არგუმენტი, რომელიც ამყარებს ისლამის დაკავშირებას ცეცხლოვან ბურთებთან, მოიძებნება წმინდა ისტორიის რეფორმის ხაზებში. ყოველ რეფორმაციულ მოძრაობას აქვს თავისი საკუთარი, გამორჩეული თემა, რომელიც მთელ რეფორმაციულ მოძრაობას განმსჭვალავს. მოსეს რეფორმაციულ მოძრაობაში ეს ეხებოდა აღთქმაში შესვლას რჩეულ ხალხთან. ქრისტეს რეფორმის ხაზში ეს ეხებოდა მესიას. დავითის რეფორმის ხაზში ეს ეხებოდა ათ მცნებასა და საწმიდარს. მილერიტებთან თემა იყო წინასწარმეტყველური დრო, რადგან მილერიტებს მიჰქონდათ „დროის უწყება“. მესამე

ანგელოზის მოსვლასთან ერთად 9/11-ზე, ას ორმოცდაოთხი ათასის რეფორმის ხაზის თემად განისაზღვრა მესამე ვაის ისლამი, აღმოსავლეთის მენი, ბიბლიური წინასწარმეტყველების ვირი, გამოცხადების მეცხრე თავის საომარი ცხენები, აღმოსავლეთის ქარი, კალიები და ერების განრისხება.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავის მიწისძვრა აღნიშნავს მესამე ვაეების ისლამს, და ამავე დროს წარმოადგენს შუალამის ღალადის უწყების დასასრულს. შუალამის ღალადი წინასახედ იყო ქრისტეს მიერ იერუსალიმში საზეიმო შესვლით, რომელიც ვირის გაშვებით დაიწყო. მილერიტთა ისტორიაში შუალამის ღალადის დასაწყისი იყო სამუელ სნოუს ცხენით ჩამოსვლა ექსეტერის ბანაკის კრებაზე. შუალამის ღალადის პერიოდის დასაწყისი ისლამის სიმბოლოებით არის აღნიშნული. მრავლად არსებობს მოწმობები, რომლებიც ადასტურებს, რომ 2020 წლის 18 ივლისის შესწორებული უწყება გაფრთხილების უწყების ნაწილად ისლამსაც მოიცავს. რაიმე თარიღი არ არის განსაზღვრული, მაგრამ ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები უკანასკნელ დღეებში „ახალი ღვინის“ შესახებ დავას მიუთითებს; ამიტომ ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები ისლამსაც მოიცავს, მაგრამ როგორია ცეცხლოვანი ბურთების ბირთვულ იარაღად განსაზღვრის საკითხი?

გზავნილმა მრავალ მოწმობაზე დაყრდნობით უნდა შეინარჩუნოს ისლამის, როგორც თავდასხმაში მოქმედი მოწინააღმდეგის, განსაზღვრა. დროის დადგენის შეცდომა, რომელიც უნდა გასწორდეს, წარმოადგენილია როგორც 1840-ით, ისე 1844-ით. დრო აღარ უნდა იყოს წინასწარმეტყველური გზავნილის ნაწილი, თუმცა რიცხვები კვლავაც არის. შეცდომა, რომელსაც საკურთხეველის შესახებ არასწორი გაგება წარმოადგენს, ასევე უნდა გადაიჭრას, მაგრამ ვიდრე იგი გადაიჭრებოდეს და გასწორებულ გზავნილში ჩაერთვებოდეს, უნდა განისაზღვროს ის შეცდომა, რომელსაც საკურთხეველის შესახებ ეს არასწორი გაგება ტიპურად წარმოადგენდა. რას წარმოადგენდა საკურთხეველის შესახებ ეს არასწორი გაგება 18 ივლისის ნეშვილის გაფრთხილებაში?

ვაცხადებ, რომ პასუხები უნდა მოიძებნოს იმ ნათელში, რომელიც იხსნება 2023 წლის ბოლოდან. თერთმეტი თავის სამი პარალელური ხაზი, რომელიც იწყება დაბადების, მათესა და გამოცხადების წიგნების მეთერთმეტე თავებით და სრულდება ოცდამეორე თავებით, წარმოადგენს ღვთის აღთქმის განახლებას ას ორმოცდაოთხი ათასთან. უარვყოფთ კი ჩვენ მის წყალობის შეთავაზებას იმგვარი ქცევით, თითქოს მისი მოწოდება არ გაგვეგონა, თუ მოვიდრეკთ ქედს და ადამიანურ ძალაზე დაყრდნობით განვაცხადებთ: „ყველაფერს, რასაც იგი ბრძანებს, შევასრულებ?“ თუ ნებას ვაძლევთ სულიწმიდას, რომ თავისი რჯული ჩვენს გულებსა და გონებებზე დაწეროს?

პასუხები ასევე მოიპოვება დანიელის წიგნის მეთორმეტე თავის იმ სამი მუხლის გახსნაში, რომლებიც დროს წარმოადგენენ, როგორც პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზის უწყებებს. ეს სამი მუხლი ასევე აღნიშნავს 2023 წლის 31 დეკემბერს — მეშვიდე მუხლში, 2020 წლის 18 ივლისს — მეთორმეტე მუხლში, ხოლო შემდეგ 1989 წლიდან საკვირაო კანონისკენ და გამოცდის დროის დახურვამდე მიმავალი პერიოდი წარმოადგენილია მეთერთმეტე მუხლში. ეს სამი ჭეშმარიტება, ამ სამ მუხლში, სწორედ

წმინდა წერილის იმავე მონაკვეთშია განთავსებული, სადაც გადმოცემულია სამმაგი გამოცდის პროცესი, რომელიც ყოველთვის ხდება მაშინ, როდესაც წინასწარმეტყველება იხსნება!

ქრისტემ მხოლოდ დანიელის მეთორმეტის სამნაწილედ გამოცდა კი არ გახსნა, არამედ ეს გამოცდებიც განსაზღვრა როგორც საძირკვლისეული გამოცდა, რომელსაც მოსდევს ტაძრის გამოცდა, ხოლო შემდეგ — ლაკმუსის გამოცდა. მან კიდევ უფრო დაადგინა, რომ საძირკვლისეული გამოცდა დაიწყო 2023 წლის 31 დეკემბერს და დაფუძნებული იყო მილერიტული მოძრაობის საძირკვლისეულ გამოცდაზე, როგორც ამას წარმოადგენს ანტიქრისტე, რომელიც არის სიმბოლო, რომელიც ამყარებს გარეგან ხილვას.

შემდეგ მან მეორე, ანუ ტაძრის გამოცდა, დაასახელა როგორც წარმოდგენილი დანიელის მიერ ქრისტეს ტაძარში ხილვაში მეათე თავში. ეს გამოცდა ამჟამად მიმდინარეობს. დანიელ თორმეტის მიერ 1989 წლის, 2020 წლის 18 ივლისის, 2023 წლის 31 დეკემბრის თარიღების და საკვირაო კანონის გახსნა მოიცავს რომის ხილვასაც და ქრისტეს ხილვასაც. ორივე ხილვა წარმოდგენილია სწორედ იმავე ხილვაში, სადაც თორმეტი თავის გახსნა გვხვდება. ეს სამი თავი ერთი ხილვაა, და ქრისტეს ხილვა არის ტაძრის გამოცდა მეათე თავში, ანტიქრისტეს ხილვა არის საძირკვლის გამოცდა მეთორმეტე თავში, ხოლო ას ორმოცდაოთხი ათასის საგზაო ნიშნები მეთორმეტე თავში წარმოადგენს მესამე და ლაკმუსის გამოცდას, სადაც უგუნურნი გამოეყოფიან ბრძენთ, რადგან მრავალნი იწმინდებიან, თეთრდებიან და გამოიცდებიან.

ტაძრის გამოცდამ გახსნა ლევიანთა წიგნის ოცდამესამე თავის ნათელი, რომელიც იყო ალექსის კიდობნის ნათელი, რომელიც არის მეშვიდე დღის შაბათის ალფა-ნათელი და მეშვიდე წლის შაბათის ომეგა-ნათელი. ალფა და ომეგა შაბათების ნათელი განასახიერებს ხორცშესხმის ნათელს. ეს ნათელი მიუთითებს ღმერთზე, რომელმაც მიიღო ადამიანური ხორცი იმ მიზნით, რომ აღედგინა ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთება, რაც არის ის საქმე, რომელიც ქრისტემ დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს; საქმე, რომელსაც იგი ახლა ასრულებს ცოცხალთა სამსჯავროში.

ლევიანთა ოცდამესამის ნათელმა გააერთიანა ალფას საგაზაფხულო დღესასწაულები ომეგას საშემოდგომო დღესასწაულებთან, რათა წარმოქმნილიყო თვით ისტორია 2023 წლის 31 დეკემბრიდან ადამიანური გამოცდის ვადის დახურვამდე. ამ ხაზის ფარგლებში, საფუძვლოვანი გამოცდა აღნიშნულია, როგორც 2023 წლის 31 დეკემბერს მომავალი, ხოლო ტაძრის გამოცდა განსაზღვრულია, როგორც 2025 წელს დასაწყები, რომელიც გრძელდება საყვირების დღესასწაულის ლაკმუსის გამოცდებამდე. უდაბნოში მღალადებელი ხმა, რომელიც 2023 წლის ივლისში დაიწყო, აღნიშნულია უფუარი პურის დღესასწაულით, რომელიც დასრულდა „სამი ნაწილის“ გზამარკიდან ხუთი დღის შემდეგ. შემდეგ იყო ოცდაათდღიანი პერიოდი, რომელსაც მოჰყვა „სამი ნაწილის“ გზამარკი, რასაც კვლავ ხუთი დღე მოჰყვა, და ამით ილუსტრირდება მარადიული სახარების სამი საფეხური. ალფას „სამი ნაწილის“ გზამარკი, რომელსაც ხუთი დღე მოსდევს, არის პირველი ანგელოზი; ოცდაათი დღე არის მეორე ანგელოზი; ხოლო ომეგას „სამი ნაწილის“ გზამარკი, რომელსაც ხუთი დღე მოსდევს,

ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულის საკვირაო კანონისაკენ, არის მესამე ანგელოზი.

ქრისტემ ასევე გახსნა ლევიანთა ოცდამესამის ნათელი, აღთქმის კიდობნის აგებით ტაძრის განსაცდელის ჟამში. კიდობნის ერთ მხარეს მყოფი მეშვიდე დღის შაბათის უწყება, ანუ ანგელოზი, და კიდობნის მეორე მხარეს მყოფი მეშვიდე წლის შაბათის ანგელოზი წარმოადგენენ კიდობანში ჩახედულ მფარავ ქერუბიმებს. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორიაში, ამ ორი ანგელოზის ორმაგი ნათელი, რომელიც წარმოადგენს მეშვიდე დღის შაბათსა და განკაცების მოძღვრებას, წარმოადგენს თემას, რომელიც უკუნიმამდე იქნება შესწავლილი.

ცხადია, თუ თქვენ ვერ შეძლებთ შვიდი დროის დანახვას, როგორც იუბილეს სიმბოლოს, 1863 წლის სულიერი ემანსიპაციის პროკლამაციას, მაშინ ვერ დაინახავთ, რომ უილიამ მილერის ალფა და ომეგა წინასწარმეტყველებები იყო შვიდი დრო და ორი ათას სამასი დღე. ამ ორ ურთიერთდაკავშირებულ დროით წინასწარმეტყველებაში მათი მნიშვნელობის ვერშემჩნევა შეუძლებელს ხდის იმის აღიარებას, რომ 1798 წარმოადგენს შვიდ დროს, ხოლო 1844 წარმოადგენს ორ ათას სამას დღეს. ცოდნის ამ ნაკლებობის პირობებში თითქმის შეუძლებელი იქნებოდა იმის დანახვა, რომ როდესაც ლევიანთა ოცდამესამე თავი სტრიქონი სტრიქონზე ერთიანდება, მისი პირველი ოცდაორი მუხლი, რომლებიც გაზაფხულის დღესასწაულებს წარმოგვიდგენს, თავსდება შემოდგომის დღესასწაულების შესახებ ბოლო ოცდაორ მუხლთან; ეს ხაზი იწყება მეშვიდე დღის შაბათით, რომელსაც 1844 წარმოადგენს, და შაბათი, რომელიც ორმოცდაოთხი მუხლის ამ ხაზს ასრულებს, არის მიწის შაბათი, რომელსაც 1798 წარმოადგენს.

ორი შაბათის ურთიერთმიმართების დაუნახაობა წარმოადგენს უუნარობას, დაინახო, რომ 1798 წლის შვიდი დრო კაცობრიობაა, ხოლო 1844 წლის ორი ათას სამასი დღე — ღვთაებრიობა. ასეთი სიღრმის სიბრმავეთ, პრაქტიკულად შეუძლებლად მოჩანს იმის შეცნობა, რომ მეშვიდე დღის შაბათის ალფა ნათელი და ხორცშესხმის მოძღვრების ომეგა ნათელი ქრისტეს საქმეს წარმოაჩენს იმაში, რომ მან თავისი ღვთაებრიობა შეაერთა დაცემული ადამიანის კაცობრიობასთან. ქრისტეს საქმე თავისი ღვთაებრიობის ჩვენს კაცობრიობასთან შეერთებაში არის 1798-ისა და 1844-ის შეერთების საქმე, რადგან 1798 ადამიანურ ხორცს წარმოადგენს, ხოლო 1844 — ღვთაებრიობას.

კაცობრიობა შეიქმნა ღვთის ხატად და ფლობს უფრო მაღალ და უფრო დაბალ ბუნებას. ადამიანის უფრო მაღალი ბუნება ხორციელია და ცოდვისთვის არის გაყიდული. ქრისტე მოქცევის ჟამს მოქცეულ სულს თავის გონებას ანიჭებს, რადგან მოქცევა არის ის ადგილი, სადაც გამართლება ხდება, ხოლო გამართლებულ იქმნებოდეს ნიშნავს მართალქმნად იქცეს. უფრო დაბალი ბუნება მყისიერად ვერ გამოისყიდება, და სახარების აღთქმა უფრო დაბალი ბუნების შესახებ ის არის, რომ ქრისტეს დაბრუნებისას განდიდებულ სხეულს მივიღებთ. უფრო მაღალი ბუნება არის გონება, ხოლო უფრო დაბალი ბუნება — ხორცი. უფრო მაღალი ბუნება არის შვიდი ჟამის წინასწარმეტყველება, რომელიც დასრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, გამოსყიდვის დღეს, როდესაც მეშვიდე საყვირმა და იუბილეს საყვირმაც ერთად იწყეს ხმაცემა.

უფრო დაბალი ბუნების შვიდი ჟამი 1798 წელს დასრულდა, რადგან იგი ვერ განახლდება ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე.

1798-ის შვიდი დრო, 1844-ის შვიდი დრო და 1844-ის ორათას სამასი წელი წარმოადგენს ქრისტეს იმ საქმეს, რომელიც დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს. ეს საქმე იყო მისი ღვთაებრიობის კაცობრიობასთან შეერთება; მაგრამ როდესაც 1844 წელს ადამიანურობისა და ღვთაებრიობისგან შემდგარი ტაძარი უნდა გაერთიანებულიყო, 1798 არ უნდა ყოფილიყო ჩართული, რადგან იგი წარმართთა ეზოს წარმოადგენს.

ტაძრის გამოცდა მოიცავს ტაძრის გაზომვას; ხოლო იმ ახსნის ისტორიის ადრეულ ეტაპზე, რომელიც 2023 წელს დაიწყო, შვიდი ქუხილის ახსნამ პირველი იმედგაცრუებიდან დიდ იმედგაცრუებამდე არსებული ისტორია განსაზღვრა, როგორც შვიდი ქუხილით წარმოდგენილი ისტორიის საბოლოო და სრულყოფილი გამოვლინება, რომლის შესახებაც შთაგონება ამბობს, რომ იგი წარმოადგენს მოვლენებს, რომლებიც მოხდა პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიის განმავლობაში, და აგრეთვე მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი რიგის მიხედვით უნდა გამჟღავნებულიყო. ეს სრულყოფილი აღსრულება მოთავსებული იქნა ჭეშმარიტების იმ ჩარჩოში, რომელიც 2023 წელს მომდინარე ერთ-ერთი პირველი გამოცხადება იყო. დასაწყისში არსებული იმედგაცრუება ომეგა-იმედგაცრუებას წარმოადგენდა, ხოლო შუაში იყო ექსტერის ბანაკის შეკრება, სადაც ბრძენნი და უგუნურნი განცალკევდნენ უწყების „ზეთის“ საფუძველზე.

მილერიტა ტაძარი იმედგაცრუებიდან იმედგაცრუებამდე იქნა აგებული; ამგვარადვე, ას ორმოცდაოთხი ათასის ტაძარიც 2020 წლის 18 ივლისიდან იმ უახლოეს საკვირაო კანონის დადგომამდე იგება, სადაც იგავში კარი იხურება, როგორც ეს 1844 წლის 22 ოქტომბერს მოხდა. ისტორია, რომელსაც შვიდი ქუხილი წარმოადგენს, იგივე ისტორიაა, რომელსაც დანიელ თორმეტის შუქში ვხედავთ. დანიელ თორმეტის ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე უშუალოდ უკავშირდება ოცდაათწლიან პერიოდს, რომელიც მეთერთმეტე მუხლშია წარმოდგენილი. იგი აგრეთვე დაკავშირებულია იმ ოცდაათ წელთან, რომლებიც აღინიშნება აღთქმის პირველი წარმომადგენლით რჩეულ ხალხთან და იმ წინასწარმეტყველით, რომელიც აღდგა იმისათვის, რომ ეჭვნი იქნა აღთქმური ურთიერთობის ცვლილება ხორციელი ისრაელიდან სულიერ ისრაელზე. ლევიანთა ოცდამესამეს ჩარჩოს შუაში არსებული 30 დღე იგივე ოცდაათი წელია, რაც აბრაამის ღმერთთან სამმაგი აღთქმის პირველი საფეხურია. მეთერთმეტე მუხლში 508-დან 538 წლამდე არსებული ოცდაათი წელი ას ორმოცდაოთხი ათასის მღვდლობის სიმბოლოა.

ლევიანთა წიგნის ოცდამესამე თავის სტრუქტურაში არსებული ოცდაათი დღე იმ ორმოცი დღის ნაწილია, რომელთა განმავლობაში ქრისტე თავის მოწაფეებს პირისპირ ასწავლიდა, ვიდრე ამაღლდებოდა. ოცდაათი არის მღვდლების სიმბოლო, რომლებიც მსახურებას ოცდაათი წლის ასაკში იწყებდნენ. 508-დან 538 წლამდე არსებული ოცდაათი წელი განსაზღვრავს წარმართული რომიდან საპაპო რომზე გადასვლას, და ამითვე განსაზღვრავს ლაოდიკიური მღვდლობის გადასვლას — ას ორმოცდაოთხი ათასის — ფილადელფიური მღვდლობისკენ — ას ორმოცდაოთხი ათასის. ეს

გადასვლა ხდება სამ ეტაპად, როგორც ეს წარმოდგენილია 508 წლით, როდესაც „მუდმივი“ გაუქმდა, იუსტინიანეს დადგენილებით 533 წელს, და შემდეგ 538 წლის კვირა დღის კანონით, როდესაც გადასვლა საბოლოოდ დასრულდა.

ეს ოცდაათი წელი აღნიშნავს 1989 წლიდან კვირის კანონის დადგომამდე პერიოდს, როცა ღვთის დაბეჭდილი ფილადელფიური ხალხი, როგორც მისი ტაძარი, ამაღლებული იქნება, რათა მთელმა მსოფლიომ იხილოს. მაშინ მსოფლიო განიკითხავს ქრისტეს შორის, რომელიც წარმოდგენილია თავისი ხალხით, რომელნიც ქრისტესთან ერთად ზეციერ ადგილებში სხედან და ამიტომ ღვთის ტაძარში არიან; ან ცოდვის კაცთან, რომელიც ზის ღვთის ტაძარში და თავს აჩენს, ვითარცა ღმერთი იყოს. მალე მოსასვლელი კვირის კანონის დროს მეთერთმეტე საათის მუშაკები, რომელნიც აგრეთვე დიდ სიმრავლეს წარმოადგენენ, საფუძვლიან გამოცდას წააწყდებიან. არის თუ არა მეშვიდე დღის შაბათი ღვთის შაბათი, თუ მზის დღეა ღვთის შაბათი.

„და ახლა მის წინაშე კიდევ ერთმა სურათმა ჩაიარა. მას ნაჩვენები ჰქონდა სატანის საქმე, როგორ მიჰყავდა იუდეველები ქრისტეს უარყოფამდე, მაშინ როცა ისინი აცხადებდნენ, რომ პატივს სცემდნენ მისი მამის რჯულს. ახლა მან იხილა ქრისტიანული სამყარო მსგავს ცდუნებაში: ისინი აცხადებდნენ, რომ იღებდნენ ქრისტეს, მაშინ როცა უარყოფდნენ ღვთის რჯულს. მას მღვდლებისა და უხუცესებისგან მოსმენილი ჰქონდა გაცოფებული შემახილი: „მოაშორეთ იგი!“ „ჯვარს აცვით იგი, ჯვარს აცვით!“ და ახლა მან თითქოს ქრისტიან მოძღვრებად წოდებულთაგან მოისმინა შემახილი: „მოაშორეთ რჯული!“ მან იხილა შაბათი ფეხქვეშ გათელილი და მის ადგილას დადგენილი ყალბი დაწესებულება. კვლავაც გაოცებითა და ძრწოლით აღივსო მოსე. როგორ შეეძლოთ მათ, ვისაც ქრისტე სწამდა, უარეყოთ რჯული, რომელიც მისი საკუთარი ხმით იყო წარმოთქმული წმიდა მთაზე? როგორ შეეძლო ღმერთისმოშიშ ვინმეს გვერდზე გადაედო ის რჯული, რომელიც მისი მმართველობის საფუძველია ზეცასა და დედამიწაზე? სიხარულით იხილა მოსემ, რომ ღვთის რჯული ჯერ კიდევ პატივდებული და ამაღლებული იყო ერთგული მცირერიცხოვანის მიერ. მან იხილა მიწიერი ძალების უკანასკნელი დიდი ბრძოლა მათ გასანადგურებლად, ვინც ღვთის რჯულს იცავს. მან მზერა მიაპყრო იმ დროს, როდესაც ღმერთი აღდგება, რათა დასაჯოს დედამიწის მკვიდრნი მათი ურჯულოებისათვის, და ისინი, ვისაც მისი სახელის შიში ჰქონდათ, დაფარულნი და დამალულნი იქნებიან მისი რისხვის დღეს. მან მოისმინა ღვთის მშვიდობის აღთქმა მათ მიმართ, რომლებმაც დაიცვეს მისი რჯული, როდესაც იგი თავისი წმიდა სავანიდან გამოსცემს თავის ხმას და ირყევა ზეცა და დედამიწა. მან იხილა ქრისტეს მეორედ მოსვლა დიდებით, მართალ მკვდართა აღდგომა უკვდავი სიცოცხლისათვის და ცოცხალ წმიდათა გარდაქმნა სიკვდილის უხილავად, და ისინი ერთად, სიხარულის საგალობლებით, აღიოდნენ ღვთის ქალაქში.“ პატრიარქები და წინასწარმეტყველები, 476.

დიდი სიმრავლე, რომელიც წარმართთა და ერთი საათის მუშაკთა ჯგუფს ეკუთვნის, გამოიცდება საფუძველთან დაკავშირებული გამოცდით, რომელსაც დაუყოვნებლივ მოჰყვება ტაძრის გამოცდა. იქნება თუ არა რომის ადამიანური ტაძარი ცოდვის კაცთან ერთად ის კლდე ან ქვიშა, რომელზეც თქვენ ააშენებთ თქვენს რწმენას? თუ ეს იქნება



განსხეულების ტაძარი, რომელშიც გაერთიანებულია ღვთაებრიობა და ადამიანურობა, რაც არის იმ ას ორმოცდაათი ათასის ტაძარი, რომელსაც პეტრე „სულიერ სახლს“ უწოდებს? საფუძვლისა და ტაძრის გამოცდის იმ პერიოდში დევნა აღასრულებს მესამე საფეხურის ლაკმუსის გამოცდას, და შემდეგ ადამიანის გამოსაცდელობის ჟამი დაიხურება.

იუდას ტომის ლომი ახლა ავსებს ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას და შემოიტანა კიდევ მეტი ნათელი კიროსის, ნერონისა და ტრამპის სამი ორსაუკუნოვან-ორმოცდაათწლიანი წინასწარმეტყველებით; და ეს მან სწორედ იმ დროს გააკეთა, როდესაც ხაზს უსვამდა ნეშვილის შესწორებული უწყების გამოცხადების საქმეს. ნერონის ხაზი იძლევა საფუძველს მხეცის ხატის საბოლოო აღმართვისათვის შეერთებულ შტატებში და შემდეგ მთელ მსოფლიოში. კიროსის ძვ. წ. 457 წლის ხაზი განსაზღვრავს რაფიასა და პანიუმს შორის ისტორიას, უკრაინის ომსა და მესამე მსოფლიო ომს შორის ისტორიას, რომელიც იწყება, როდესაც პანიუმი აკტიუმს შეუერთდება მალე მოსალოდნელ კვირის კანონის დროს. ტრამპის ხაზი მთავრდება მიმდინარე წლის 4 ივლისს.

ნერონი დევნის სიმბოლოა; სმირნის ეკლესია აღნიშნავს იმ ისტორიას, რომელიც გრძელდება მანამ, ვიდრე დევნა 250 წლის შემდეგ პერგამოსის ეკლესიასა და კომპრომისში დასრულდება. ეს ხაზი მიუთითებს ხატის დადგინებაზე და, მაშასადამე, შეესაბამება იმ ისტორიას, როდესაც ქრისტეს ხატი მის ტაძარში დგინდება. „ედიქტი“ არის ის საწყისი წერტილი, რომელსაც მიჰყავს პირველ საკვირაო კანონს, რასაც მოჰყვება აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის, გონიერთა და უგუნურთა შორის, ხორბალსა და სარეველას შორის, და ხსნილთა თუ დაღუპულთა შორის განყოფის დახურული კარი. „ედიქტი“, რომელიც ამ პერიოდს იწყებს, არის აგრეთვე ის „ედიქტი“, რომელიც იმავე გამოცდის პერიოდს მსოფლიოსთვის იწყებს. ამიტომ „ედიქტი“ არის პირველიც და უკანასკნელიც. ნერონის ჩვიდმეტწლიანი ხაზის ყოველი სასაზღვრო ნიშანი მიუთითებს საკვირაო კანონის კრიზისის მზარდ დევნაზე, რომელიც „ედიქტით“ იწყება, რაღაც ისეთით, როგორიც არის პრეზიდენტის „აღმასრულებელი ბრძანება“.

კიროსის 457 წ. ჩვ. წ. აღ-მდე გამოცემული სამი დეკრეტი განსაზღვრავს ჩვიდმეტწლიან პერიოდს, რომელსაც დასასრულს სამი ნიშნული აქვს, ისევე როგორც ნერონის ხაზი და ისევე როგორც კიროსის სხვა ხაზი, რომელიც დასრულდა პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების მოსვლით 1798 წლიდან 1844 წლამდე. კიროსის სამი საფეხურია: რაფიას ბრძოლა, შემდეგ ათი წელი მეორე საფეხურამდე, და შემდეგ შვიდი წელი პანიუმის ბრძოლამდე. დასაწყისიც და დასასრულიც ორივე ბრძოლებია, ამიტომ ატარებენ ალფასა და ომეგას ხელწერას. პირველი, ათწლიანი პერიოდი წარმოადგენს გამოცდის პერიოდს, რომელიც დაიწყო 2014 წელს უკრაინის ომით, ხოლო მეორე პერიოდი შვიდი წლის შემდეგ სრულდება პანიუმის ბრძოლით.

პალმონი

პალმონიმ პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიის მიღწერებებს დროის შესახებ უწყება მოუხსნა ბეჭედი, და ის ხსნის რიცხვთა შესახებ უწყებას ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში, რაც მესამე ანგელოზის ისტორიაა.

სიმბოლური წინასწარმეტყველური ისტორიები, როგორცაა 1776 წლიდან 1798 წლამდე არსებული ოცდაორი წელი, რომელიც მაკაბელთა აჯანყებით არის წარმოდგენილი, მიუთითებს მეექვსე სამეფოს დასაწყისის მიზეზზე და მეხუთე სამეფოს დასასრულის მიზეზზე. ოცდამეორე პრეზიდენტი, გროვერ კლივლენდი, იყო პრეზიდენტთა ალფა, რომელიც ტიპოლოგიურად აღნიშნავდა ომეგა პრეზიდენტს, დონალდ ტრამპს, როგორც ერთადერთ ორ პრეზიდენტს, რომლებმაც იმსახურეს ორი არათანმიმდევრული ვადით. ტრამპი არის ოცდამეორე პრეზიდენტი, რომელმაც მეორე ვადა მოიპოვა, თუ ჩათვლებიან ის სხვა პრეზიდენტებიც, რომლებმაც წინამორბედი პრეზიდენტის ვადის განმავლობაში გადაიბარეს თანამდებობა, იმ პრეზიდენტებთან ერთად, რომლებმაც საკუთარი თავისთვის მეორე ვადა მოიპოვეს. ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო დაიწყო 1798 წელს, დამოუკიდებლობის დეკლარაციიდან გასული ოცდაორი წლის შემდეგ. 1798 წლიდან 2026 წლამდე პერიოდი წარმოდგენილია 22-ით ალფა თარიღზე და 22-ით ომეგა თარიღზე.

ოცდაორი თავიდან შედგენილი თერთმეტ-თერთმეტი თავის სამი ხაზი, რომლებიც იწყება მეთერთმეტე თავით და მთავრდება ოცდამეორე თავით. ამ სამივე თერთმეტთავიან ხაზში არის ზუსტი შუა წერტილი, რომელიც წარმოდგენილია სამი მუხლით. დაბადების წიგნი აღნიშნავს, როდის მიეცა „წინადაცვეთა“ რჩეულ ხალხთან აღთქმითი ურთიერთობის ნიშნად. ეს იყო პირველი შემთხვევა, როდესაც რჩეულ ხალხს მიეცა ნიშანი, რომელიც აღთქმის ხალხს წარმოადგენდა, ხოლო მათეში შუა სამი მუხლი განსაზღვრავს იმ კლდეს, რომელზედაც ქრისტე ააშენებდა თავის ეკლესიას. ეს მუხლები აღნიშნავს, როდის შეეცვალა სიმონ ბარიონას სახელი პეტრედ, რაც უტოლდება ას ორმოცდაოთხ ათასს. გამოცხადებაში ხაზის შუაგული განსაზღვრავს სიკვდილის აღთქმას, რადგან იგი პაპობას ასახელებს მერვე თავად, რომელიც შვიდთავანია. როგორ გგონიათ, რა მნიშვნელობისაა ის, რომ ჟამთა ნატვრის მეთერთმეტე თავი იოანე ნათლისმცემლის უწყებას განსაზღვრავს, ხოლო ოცდამეორე თავი — იოანეს სიკვდილს?

იმ თავების შუა ნაწილი მიგიყვანთ 168-ე გვერდზე, სადაც იწყება თავი, სახელწოდებით „ნიკოდიმოსი“. მეთერთმეტე თავს ჰქვია „ნათლობა“, ხოლო ოცდამეორე თავს — „იოანეს დატყვევება და სიკვდილი“. მეთერთმეტე თავი სიკვდილის, დაფლვისა და აღდგომის სიმბოლოა, ისევე როგორც მეჩვიდმეტე თავი და „ნიკოდიმოსი“, აგრეთვე იოანეს სიკვდილი.

ჩვენ ამ საკითხებს შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.